

Előfizetési díj:

Egészévre 4 ft., Félévre
2 ft., Negyedévre 1 ft.

Hirdetmények:

3 hasábos petítor egyszer
9 kr., többszöri hirtet-
ésnél 7 kr., Bélyegdíj
30 kr.

Nyilttér petítor 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap

szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.

Bérmegtelen leveleket
csak ismert kezektől fo-
gadunk el.

Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ és a „Zalaegerszegi ügyvédi kamara“ hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

Isten hozott!

Zala-Egerszeg választó kerület polgársága örömmel veszi tudomásul az alább közölt felhívásból azon örvendetes hírt, hogy e választó kerület közszeret- és köztisztelőben álló képviselője, **Radocza János** úr a mai napon választói körébe jön, hogy az ötéves országgyűlési ciklus első évének befejezte után számot adjon a képviselőház egy évi működéséről.

Midőn mint kerületünk megválasztott képviselője első — hogy úgy fejezzük ki magunkat — népképviselői körutját teszi: melegen üdvözljük őt körünkben s e kerület választóinak nevében zengjük feléje az „Isten hozott“-at!

Részünkről kiváló fontosságot tulajdonítunk ama ténynek, ha a népképviselő időnként megjelenik kerületében, hogy míg egy részt működéséről választói előtt beszámol, másrészt bő alkalma kínálkozik kerülete választóinak közérzetével megismerkedni.

Ily uton támad képviselő és választó között a kölcsönös bizalom, tisztelet és szeretet, melynek szálat évről évre erősödnek.

Radocza János úr azon rövid egy év alatt, mióta szerencsések vagyunk őt kerületünk országgyűlési képviselője gyanánt üdvözölni, már nem egyszer adta tanubizonyosságát a kerület ügyei iránt való meleg érdeklődésének.

Mostani körutja ez érdeklődésnek egyik újabb bizonyítéka!

De fényes bizonyítéka e körutja annak is, hogy ő azon közbecsülést érdemlő képviselők közé tartozik, akik hivatásuk magaslatán állva, a bennük hefeyezett bizalomnak mindenkor egész odaadással megfelelni legszentebb kötelességüknek ismerik.

„Zalamegye“ tárcája.

Képek az életből.

Már nem haragszom!

Irta: Naglné Karay Mariska.

A pompás kastély olyan szomorú, oly kihalt; a cselédek láb hegyen járnak, suttogva beszélnek; még a szekerek sem mernek elmenni a kastély előtt, amelynek homályosan befűggyönyözött szobájában beteg fekszik a nagyapa kedvence, a kis Gáborka.

Pedig nagyon beteg.

Az a kegyetlen fekete angyal, a kis gyermekek engesztelhetlen réme, kiterjesztette sötét szárnyait a kastély lakói fölé is és kérlelően magához ragadta a kisebb gyermekeket. Alig három napja, hogy kivitték a kis koporsót, melyben a szelíd kis szöszke lányka nyugodott s most kis bátyja vívódik a halállal.

De a kegyetlen angyal nem elégedett meg az egyikkel, akarta a másikat is. Ott repked folyton a kastély fölött és vív emberfölötti harcot az unokáját féltő nagyapával. A hatalmas, gögös ember, a ki tagadta mindig, hogy a szív szeretni, érezni is tud; ki megtagadta fiát, mert az dacolni mert vele: most kegyetlenül szenved. Ott áll a gyermek ágya előtt; hallja azt a kinos, sípoló hangot, mely kebléből fölzakad és nem segíthet rajta.

Pedig mennyire szereti!

Hitte volna-e, hogy így fog valaha örködni e gyermek ágya előtt, akit egykor oly szívtelenül megtagadott.

Szomorú volt az ő élete akkor. Egyetlen fia sebezte halálra, ellenszegülni mert az ő akaratának, s a kinek megbocsáthatatlan büne az volt, hogy nőül vett egy szegény leányt, kinek minden hozománya jó szíve volt.

Ezt a szegényt a gögös, kevély ember nem bírta elviselni. Elvonult a világtól és remeteként élt az ősi kastélyban; pár év alatt egészen megöszült, sötét rémképekkel gyötörte folyton önmagát.

Ily ritka férfiú méltán lehet közbecsülésünk tárgya s hiszszük is, hogy e választó kerület polgársága örömmel ragadja meg a kedvező alkalmat, hogy kifejezést adjon azon köztisztelő- és közszeretnek, melyet szeretett képviselője irányában érez és velünk együtt egy szívvel, egy lélekkel hangoztatja: Isten hozta Radocza János szeretett képviselőnket körünkbe!

Tisztelt választó polgártársak!

A zalaegerszegi képviselő-választó kerület országgyűlési képviselője **Radocza János** öngyűlési választó-kerületét meglátogatni szándékozván, e czélból a folyó évi **június hó 10-én reggel 8 órakor** a déli vasut szentiváni állomásánál fog megérkezni, innét választóinak kíséretében Zala-Egerszegre fog jönni, s ugyan ez nap **délelőtt 11 $\frac{1}{2}$ órakor** a Deák-téren az elemi-iskolaépület előtt, alkalmatlan idő esetében pedig a Zöldfa-vendéglő nagytértermében beszámoló beszédét fogja megtartani, s ezután a netán jelentkező tisztelőket fogadni; minek megtörténte után tiszteletére választói az „Aranybárány“-vendéglő casinói helyiségében társas ebédet fognak rendezni.

Felkérjük tehát a választó polgártársainkat, hogy az ünnepély emelése czéljából szeretett képviselőnk fogadásánál és a tiszteletére rendezendő társas ebédnél lehetőleg mindnyájan megjelenjen szíveskedjenek.

Együttal megjegyezzük, hogy képviselőnk öngyűlési biztos értesülésünk szerint választó kerületének egyes főbb helyeit is meglátogatni szándékozik; mire nézve az idő megállapítása az illető választók meghallgatása útján fog képviselőnk öngyűlési által meghatározatni.

Zala-Egerszegen 1888. évi június hó 4-én.

Tisztelettel

a rendező bizottság.

Csak legalább az az engedetlen fiú közeledett volna felé, hogy kegyetlen hidegséggel utasíthatta volna vissza, milyen elégtétel lett volna az neki. De az hallgatott, felé sem nézett, ép oly dacos, büszke lelkű volt, mint atyja; egyik sem akart meghajolni.

Egyszer arról értesült, hogy fia meghalt.

Még ekkor is tudott uralkodni szívéen; nem siratta meg egyetlen gyermekét; nem látta meg az engesztelő sorokra sem, melyeket fia halálának ágyán írt neki, oltalmába ajánlva árva gyermekeit. Kegyetlen nyugalmával tépte szét a levelet és engedte meghalni fiát, annélkül, hogy egy engesztelő szóval csillapította volna annak halál küzdelmét. Csak később, idő múltával gondolta rá magát, hogy unokáit nyomorba süllyedni nem hagyja. Talán a rideg magány, melyben élt, vált már terhére, vagy talán sujtani akarta azt a gyűlölt, átkozott asszonyt azzal, hogy elveszi tőle gyermekeit, amint az is megfosztotta őt egyetlen fiától.

Kegyetlen terve sikerült, a halálra sebzett anya lemondott rólok, csak hogy azok boldogok legyenek. Milyen különösen érezte magát, mikor a két kis gyermek beállított hozzá; a bátor kis Gábor, aki már az első nap térdén lovagolt és a kis szöszke Ella, aki félt az ő komor sötét arcától.

A férjétől, gyermekeitől megfosztott anyát csakugyan halálba üzte, öngyilkossá lett.

Jól tette, egyebet úgy sem tehetett, gondola szívtelenül, megérdemelte sorsát. Még akkor sem tudott neki megbocsátani.

Hanem a gyermekeket igen megszerette, az a jég-kéreg lassan leolvadt szívééről, tudott már velük beszélni, rájuk mosolyogni, a kis Ella sem félt már komor arcától, át merre ölelni parányi karjaival és hizelegve simogatta hosszú ősz szakálát.

De azért a kis Gábor volt a nagyapa kedvence, az okos, bátor fiúcskában látta újra feléledni családi, eltemetettnek hitt régi hatalmát, s a bálványozásig szerette.

Egy éjjel a gyermekek megbetegedtek, különösen a kis leány szenvedett iszonyuan; kinosan hörgött, fuldoklott, még édes anyját is emlegette, hogy ne

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ hivatalos értesítője.

A nagykörosi általános gazdasági kiállítás.

(Vége.)

A kiállítás igen érdekes része volt a gazdasági általános termény kiállítás is. — Tér szűke miatt röviden csak arról akarok megemlékezni, ami abból bennünket zalamegyeieket legközelebről érdekelhet. — Az általános árnyatlás közepette, jelentőségükben mindinkább nyerne azon termelési ágak, melyek a termelési tényezők oly csoportosulását feltételezik, melyek az egyik tényező azon tulajdonságánál fogva, hogy nem mindenütt van meg s nem tetszés szerint szaporítható, biztosítva vannak Amerika concurrentiája ellen. Ilyenek azok, a melyeknél a legfontosabb termelési tényező a munka. — A péklai kincstári telep mutatott be olasz bolognai kender. — A kimutatás szerint 40 katastrális holdon termeltetik. — A holdankinti átlagos termés 4 $\frac{1}{2}$ metermáza, metermázánként 36 forinton értékesítetik; tehát a bruttó bevétel 162 fit katastrális holdanként. — A termelési költségek ugyan jelentékenyek, mert a kender aratása (tépése) és kidolgozása tetemes munkával jár, de mindazonáltal nem oly nagyok, hogy termelése ne lenne jutalmazó. Legnagyobb jelentősége azonban a kiscsárdára nézve volna, a ki a munkatényezőit maga szolgáltatván, majd az egész bruttó bevétel nettó bevételle, jövedelemmé változtatná s így ott, hol sűrű a népesség s közel városok, nagyobb uradalmak nincsenek, vagy azok elégtelenek a munkások kellő foglalkoztatására, más keresetforrás pedig nincs, nem ajánlható elég melegen. Ilyen vidéke megyénknek az alsó-lendvai járás nagy része, leginkább a vendég, a csáktornyai járás egy része és az egész perlaki járás. — Az igaz, hogy ezen járasokban a népesség már túl sűrű, úgy hogy a rendelkezésre álló kevés termőföldet az első rendű létszerek előállítására kell fordítani, s ez a bolognai kender s egyáltalán kereskedelmi növények termelésének nagy akadályja volna, de ez csak látszólagos és nem tényleges akadály volna; segítené azon ott egy gazdakör, mely kapcsolatban volna hitelszövetkezettel, termelési és fogyasztási szövetkezettel. — A kivétel részleteit nem akarom tárgyalni, hiszen azoknak nincs helyük a nagykörosi kiállításról szóló jelentésem keretében. — Csak általosságban jegyzem meg, hogy a mag beszerzés, a termény felhozás közös volna, a szövetkezet hitelt nyújtana a beszállított termények arányában, a termények értékesítését is a szövetkezet közvetítené, s a szükséges

engedje őtet bántani.

Hasztalan volt az orvosok minden tudománya, a fekete angyal elvitte a kis leányt, a gögös, szívtelen ember megdőbbsenve állt a kis virágos koporsó előtt, és olyan ürt érzett abban a kegyetlen kebelben.

Talán az édes anya küldte el értük, az hívja magához őket, nincs nyugta meg a más világon sem, lelketlen nagyapjuknál tudva őket.

Eltették a kis leányt, a kis Gábor nem is tudta, hogy meghalt, ő is a halál révén állt már, rá tette kezét; de a nagyapa dacosan elbőre állt és azt mondta: ezt nem engedem! És nem engedett. Emberfeletti küzdelmet folytatott napok óta a halállal.

A hatalmas, szívtelen ember egészen meg van törve. Ráhajlik a szunyadó gyermek ágyára és lesi annak hörgő, szaggatott lélekzetét, aztán megsemmisülve hanyatlik le a székre.

— Nincs már senkim uram, ne vedd el még ezt is tőlem!

Már imádkozni is tud a kegyetlen, lelketlen ember? az Istenhez fohászodik?

De úgy tetszik neki, mintha kacagnának az ő esdő fohászára, mint kacagott ő is a szegény anya gyötrelmein, midőn kegyetlenül elragadta gyermekeit. A fekete angyal megmérgezte szárnyait, a gyermek nélkül nem akart elmenni.

— Már nem haragszom! — susogá halkán — bocsássatok meg ti is nekem, legyen feledve a mult, a bánat, mit egymásnak okoztunk, béküljünk ki. Elvitették már az egyiket, de ezt nem adom vissza, oh hagyjátok ezt meg nekem! Milyen boldogok lehetnének most mind, ha önző, büszke gögömön uralkodni bírtam volna, s nem üttem volna el kegyetlen szívtelenséggel azokat, a kik szerettek! Mert hogy szerettek most látom csak. A kitagadott, száműzött fiú gondolt azért rám mindig, és a vérig sértett asszony sem gyűlölt engem, nem elég bizonyosság-e hogy mindkét gyermeket az én nevemre kereszteltette?

A kis beteg nyugtalanul hánykódott az ágyon, fölbredt rövid szenderegéséből; rá nézett nagyatyjára lázban égő szemével s halkán kérdé:

fogyasztási cikkeket is kívánatra a tagoknak vagy készpénzért vagy a beszolgáltatott termények arányában kiszolgáltatná. Természetesen több termelési ágra terjedne ki. — Ezek volnának működésének alapjai; — én úgy hiszem, hogy egy ilyen szövethozó nem csak a vagyonosodásnak válnék jelentékeny tényezőjévé hanem annak azon vidék kulturális haladására is döntő befolyása volna, mert az anyagi jólét termékeny talaján virágozik fel a szellemi műveltség; — és megyénk mely részeiben van a kulturának több hódítási valója, mint ép ezen három járásban?!

Nem lehet említés nélkül hagynom az állati termény kiállítását sem.

Az országos sajtó- és vajszövetkezet, a zsitva újfalusi földműves iskola és gróf Schönborn-Buchheim Ervin munkácsi uradalomának jeles sajtó-félelő tökéletesen emancipálnak bennünket e tekintetben a külföldtől, de nem csak ez iránt nyújtanak tájékoztatást, hanem utánzásra méltó példákat állnak előttünk.

A kiállításnak nem ugyan fénypontja, de talán legnevezetesebb része a szőlészeti és borászati kiállítás volt. Itt mutatták be először nagyban a homoki borokat.

A szőlésznek a legkülönbözőbb bajokkal és csapásokkal kellett már több ízben megküzdenie, de oly borzasztó erővel nem zúdult rá, oly végzetesen nem támadta meg még egy sem, mint a phylloxera.

Sok bajt okozott már a bortermelőnek az „erisiphe oidium tuckeri“ is, de az csak a termést semmisítette meg, a szőlőnövény bár szenvedett, de nem pusztult el. — A phylloxera a szőlőnövény életszerveire ellenintézi támadását és szaporodásának sajátságos és borzasztó arányain, alakjainak, változatosságának megtörni látszik az emberi ész, erő és tudomány. — Oly szert, melylyel kilehetne irtani anélkül, hogy a szőlőt magát meg ne támadjuk, a melylyel továbbterjedését meg lehetne akadályozni, alig hiszem hogy valaha feltaláljanak.

Kifejezésre talál ez azon általános iránylatban, mely szerint az emberiség ma már azon fáradozik, hogy kitalálja annak módját, miként lehessen a phylloxerával együtt megélni. Ezen törekvésnek eredményei a homoki szőlők. — A finom homok élettanilag kedvezőtlen a phylloxerára, abban nem képes tetszés szerint mozogni, mi létezését alatalja. A homoki borok beválnak s a technologia fejlődése biztos garanciát nyújt arra nézve, hogy a phylloxera mellett is lesz jó hazai borunk, ez nekünk zalamegyeieknek, mint hazafiainknak vigaszt nyújthat ugyan, de nem mint gazdáknak. — Immunos homok talajunk nincsen, mihez forduljunk tehát? Amerikai fajtákhoz? Igen, de vigyázzunk nagyon, ne hogy egy sikertelen munka költségei kárunkat még nagyobbá tegyék!

Vannak közvetlen termő és alanyul használható amerikai fajták, melyek a phylloxerának ellenállanak, de csak a megfelelő viszonyok közt.

Szakembereink az egyes fajtákat illetőleg, nagyon eltérnek arra nézve, hogy melyik hol ellenálló. Nagyon valószínű, hogy a talaj minősége mellett talán a fűvesnek, s a klimatikus viszonyoknak lehet arra befolyásuk.

Tehát mielőtt valamelyik fajtát alkalmaznánk, tegyünk kísérleteket többel s a melyiket alkalmasnak találjuk, azzal ültessük be szőlőnket. — A kísérletezés azonban sok munkával, idővesztéssel jár, éles szakértői szemet kíván, s ez okból az üzleti eredményt nagyon kérdésessé teszi.

A Balaton mentén a phylloxera vész mind nagyobb mérvet ölt, megyénk ezen vidékének megmentése egyik főfeladatunkat képezi, mással azonban nem segíthetünk, csak az amerikai fajtákkal, a phylloxerának röpülő alakja lehetetlenné tévén localizálását. — De a gazdának csak azon fajtát lehet kezébe adni, a melyről nyugodt lélekkel elmondhatjuk, hogy viszonyainak megfelelő. Itt lép előtérbe a gazdasági egyesület feladata: „Kísérletezés útján megállapítani az alkalmasat, segíteni a szegény gazda sorsán.“

A gyümölcs és konyhakertészeti kiállítás is nagy haladásról tanuskodik. Különösen Szathmáry Király Pálné szarított és candirozott gyümölcsei, Ádám Emma befőttei voltak ezen kiállítás remekei. — A budapesti gyermekmenhely istvánbeli kertészképző intézetének pedig gyönyörű melegágyi dinnyéi, ugorkája, paradicsoma, kel és fejes káposztája stb. lepték meg kellemesen a szemlélőt.

— Ugy-e nagypapa, én nem fogok meghalni?

— Dehogyan fogsz édes kis fiam — mond megnyugtatta a gyermeket, ne félj Gáborkám, a nagypapa nem engedi, hogy te meghalj.

— A szegény papának is azt mondta a mama — susogá a gyermek — és azok a csunya emberek még is betették a koporsóba, elvitték; pedig mennyire sirt a szegény mama, hánszor mondta, hogy nem engedni elvinni, átölelte azt a fekete koporsót és kérte, hogy ne vegyék el tőle. De nem hallgattak ám rá, még is elvitték.

A nagypapának nem volt ereje felelni, miért tépelődik e gyermek most a halál eszméjével?

— Hol van az Ellácska nagypapa? — kérde a gyermek rövid szünet mulva — híd be hozzám; úgy szeretném már látni, olyan régen nem játszottunk együtt.

Ettől a kérdéstől már régen félt, elfordítá arcát a gyermekétől és erős hangja remegett, midőn mondá: — Nem szabad neki hozzád jönni fiacskám, még beteg vagy, édes anyád eljött érte és elvitte magához; ha meggyógyulsz, vissza fogja hozni.

Nem is hazudott, igazán édes anyja vitte el magához.

A gyermek bámulva nézett rá.

— Hát a mama miért nem jön hozzám? — kérde — nem tudja talán, hogy beteg vagyok? — Majd mintha felmerült volna lelkében valami, halkán hozzá tette: igaz, te haragszol a szegény mamára!

A férfi megdöbbenve kérdezte: Ki mondta ezt neked fiacskám?

— Mama maga mondta. Mikor a jó papa meghalt,

A gazdasági gép- és egyéb gazdasági műszaki tárgyak kiállítása is sok újat mutatott fel. — Térésük miatt azonban csak két tárgyról kívánok megemlékezni, az egyik Migray József n.-kőrösi lakostól kiállított sodrony kocsi ülés; ez egy igen prakticusan szerkesztett tárgy, összehajtható, a homokfutó kocsihoz felállítható, vagy az oldalokon keresztbe elhelyezhető és kerti padnak is használható, ára 12 frt. A másik Schilli András és Társa frankfurti cég által kiállított Hümpfner-féle kaszaverőgép, ára tartalékszerelvénnyel együtt 18 frt 30 kr. s minthogy a kaszát háromszorta rövidebb idő alatt s a mellett sokkal élesebbre és egyenletesebbre kalapálja, mint a legavatabb munkás kézzel képes, kezelése pedig a lehető legegyszerűbb, igen ajánlható.

A gépeerseny takarmányfülesztő-gépek, szénasajtókra és aszalókra nézve tartott meg. — A takarmányfülesztő gépversen a Tarnóczy Gusztáv által kiállított Eisele-féle fülesztőgép elismerő oklevéllel lett kitüntetve. A gép csakis szerkezeti tekintetben volt megbízható, mert fülesztő kádakkal nem volt fészere; főelőnye, hogy vizsgázott kazánfűtést nem igényel. — A szénasajtók versenyében Claiton és Schuttleworth G H P jegyű löberjű sajtója aranyéremmel, B H P jegyű kézi erő berendezett sajtója bronzéremmel lett kitüntetve. — Első 97 metermáza szénát képes egy vagyonna szorítani. — Az aszalógép-versenyen Spiegel Soma és Kellermann Bernát működésben levő aszalói egyaránt célszerűeknek bizonyulván, a kitűzött 200 frtos díj a két versenyző közt megosztott.

Végül a szövetségbe lépett gazdasági egyesületek VII. nagygyűléséről akarok röviden megemlékezni.

A nagygyűlés első tárgya a „közraktárak reformálásának“ kérdése volt. — Az előadó ifjabb Széchenyi Imre gróf a gazda érdekének szempontjából bírálta meg tárgyat s minthogy a közraktárak legnagyobb hiánya szerinte azon körülményben rejlik, hogy kereskedelmi törvényünk 435. §-a kimondja, miszerint: „a kik közraktárakat akarnak nyitni, kötelesek legalább 1/2 millió frt alaptőkét kimutatni, mely a közraktári ügyletnek kívül másra nem fordítható“, s csak az ilyen közraktárak bocsáthatnak ki a forgalomban a közraktárilag elhelyezett árut is helyettesíthető „közraktári jegyet“, továbbá minthogy a megbízhatóságot, a szállítási és kezelés olcsóságát és a nagy mennyiségű egalizált áru pontos és gyors szállításának lehetőségét a rinfusa szállítása, az áru osztályozása, s az elevator systema képes biztosítani, a következő határozati javaslatot terjesztette a nagygyűlés elé:

I. Vigye keresztül a szövethozó nagygyűlés, hogy a kereskedelmi törvénynek a közraktári ügyletre vonatkozó 435. §-a oda módosítsassék, hogy a közraktári ügylettel foglalkozni kívánó vállalkozók, kik a náluk berakározott árukra eleget nem adnak, egy fél millió helyett csupán annyi alaptőkét legyenek kötelesek kimutatni, a mennyi raktárak fér helyébe berakározható legmagasabb gabona értékének megfelelő.

II. Hasson oda, hogy a rinfusa-szállítás a lehető legnagyobb mérvben keresztülvitessék.

III. Minden lehető tegyen meg, hogy az usance-systema helyett a gabona-osztályozás vitessék keresztül Magyarországon. — E célra már most nevezzen ki egy bizottságot, mely molnár szakértők, kereskedők és iparkamarai tagokkal magát kiegészítve, a vidékenkénti osztályozásra tervet készítessen, s illetékes helyen a dolog keresztülvitelét szorgalmazza.

IV. Hasson oda, hogy mihelyt ez megtörtént, az országban újabbán építendő raktárak helyett elevatorok építtessenek, hasson pedig az által, hogy eszközöljő ki minden újab elevatornak egy kétszer oly hosszú adómentességet, mint a milyent egy egyszerű raktár igényelhetne.

A nagygyűlés a határozati javaslat első részét a végrehajtó bizottságnak szövegezés végett visszaadta, egyenként elfogadta és ha a végrehajtó bizottság munkálataival készen lesz, felirat intéztetik a minisztériumhoz és országgyűléshez a kérdéses szakasz módosításának kieszközölése végett.

A nagygyűlés második tárgya volt: „a cseléd-törvény hiányáról a törvény megfelelő módosítására vonatkozó javaslatokkal.“ Előadó Viczmány Ödön, Zemplénmegye főjegyzője volt, ki több a törvénybe nem ígatható, de a gazda osztálytól önmagától függő teendők és kötelekességek felsorolása után, — milyenek a gazdasági és

a szegény mama mindég sirt, szomorkodott. Megmondták az okát nekem a szomszéd gyerekek. Azt mondták, hogy szegény koldusok vagyunk, elmehetünk nemsokára koldulni. Megkérdeztem a mamától, igaz-e? Ó csak sirt keservesen. Egyszer aztán azt mondta, hogy elmegyünk a nagypapához. Mikor összecsókol minket, azt mondta, hogy szeressük ám nagyon a nagypapát, legyünk jók, mert csak úgy fog ő is minket szeretni. Én kérdeztem, hogy miért nem jön velünk, akkor mondta a mama, hogy a nagypapa haragszik rá, nem szereti őtet!...

A gyermek az utolsó szavaknál sirva fakadt, alig lehetett elcsendesíteni.

— Ugy-e nagypapa, már nem haragszol a szegény mamára, elfogod hívni ide hozzám, meglásd, mennyire fog ő téged szeretni, jobban, mint mi; a szegény papát is nagyon szerette! Hogy elszorította a fájdalom azt a kegyetlen szívet a gyermek e fecsegésére. Ha tudná, milyen kint okoz neki, talán nem beszélne.

— Dehogyan haragszom édes kis fiacskám — rebegé és köny szökött szemébe, — mindent megteszek, amit te csak kívánsz Gáborkám, csak ne sirj; lásd, mennyire köhögsz megint, fáj a kis torkod; majd te is kérni fogod az édes anyádat, hogy bocsásson meg ennek a te szegény nagypapádnak!

— Oh az én mamám nagyon jó! — suttogá a a gyermek — nem haragszik az senkire, nem haragszik az te rád sem nagypapa. Azt ígérte nekem akkor, hogy nem hagy el sokáig, el fog jönni értünk és elvisz magával, miért nem jön hát?

A férfi megrezent, aggódva nézett körül, nem látja-e valahol azt a szenvedő asszonyt, mert hisz itt

kertészeti teendőknél népispolákban tanítása, a szeszitalok élvezetének korlátozása, jó példa adás, vezermunkások tartása, a jó cselédek, munkások jutalmazása stb. — a létező törvény végrehajtására, a cseléd-könyvek, a cselédek és munkások oktatására, javítására és ellenőrzésére, a cseléd váltózási időre, a vasárnapi munkaszünetre és némely egyéb a törvénybe fel nem vett, de szükségesnek mutatózó intézkedésekre vonatkozólag terjesztett elő módosításokat illetőleg javaslatokat. — Egészen véve a létező törvény fenntartása mellett szólott, azonban minthogy a gazdaszteknek és gépészeknek gazdájukhoz viszonyra, jogai és kötelekességei törvényileg szabályozva nincsenek, holott pedig erre egy a birtokosok, mint a gazdaszteknek érdekében szükség van, ezen viszony törvény által leendő szabályoztatását kimondatni kérte. Ezen indítvány elfogadott. — Elfogadott továbbá a szolgálatba lépett tanköteles gyermekek iskolai oktatására és a vasárnapi munkaszünetre vonatkozó indítványa is, mely szerinti, rendkívüli esetekben azonban, melyek a gazdát visszahozható károsodással fenyegetik, a gazda cselédjét vasárnapi munkára is kötelezheti. — A cseléd váltózási ideje január elsejére, a felmondási idő pedig 30 napban állapított meg. — Kimondott továbbá, hogy a szolgálatbalépés alkalmával a cselédek a községi bírónál nyilvántartás céljából bejelentessenek, hogy azon munkaadók ellen, kik a szesz italoknak nagyobb mérvű kiszolgáltatásával csábítják a munkásokat, a cseléd-törvény 94. §-ában foglalt büntetés alkalmaztassék, — hogy az aratók is munkakönyvekkel láttassanak el és a dohány kertészek is cselédeknek minősítettessenek.

A harmadik tárgy. „A közmunkaügy és a közutak rendezése“ volt.

Az előadó György Endre érdekes történeti vizszipillantás és statisztikai adatok alapján feltüntetett közmunkaügyünk fejlődését és jelenlegi állapotát s ezek alapján egy javaslatot a közmunka és hadászati utaknak az állami utak sorába leendő felvételét, azoknak, mivel a közforgalom közvetítésére is szolgálnak, részben közmunkával leendő fenntartását, a közmunka szolgálmányok megszüntetését, az egyes állam adók után közmunkapótlék kivételét, kimondatni kérte. Ja vaslata azonban nem fogadtatott el s ennek következtében a végrehajtó bizottság egy másik előadót fog felkérni, ki a közmunkaügy rendezése tekintetében a jelenlegi rendszer alapján áll és nem kívánja a közmunka szolgálmányok eltörlését, egyúttal pedig az előadó is felkérte, hogy a jövő nagy gyűlésen a kérdést ezen utóbbi alapon újból tárgyalja.

Az utolsó tárgy „az olesó marhasó kérdése“ volt. Az előadói javaslat a nagy gyűlés által elfogadottat és elhatározottat, hogy a magas pénzügyminisztériumhoz felirat intéztetik, melyben kifejtetik, hogy jogtalanul terheli a mezőgazdaságot azon adó, melyet az állattenyésztő most a jövedék alá eső marhasó árban fizetni tartozik, hogy az állam finánciális érdekei is a marhasó árának leszállítását kívánják, mert az az állattenyésztés fellendülését és az adóképeség emelkedését vonná maga után, hogy a denaturáló eljárásal szemben nem szabad a kormánynak merev álláspontot elfoglalnia, hogy azon esetre, ha az olesó marhasó kérdése így irányban rendezhető nem volna, a só ára általában szállítanak le, mi az államkincstár jövedelmeinek csorbulása nélkül megtörténhetik, mert a fokozódó fogyasztás az árkülönbözet okozta veszteségét fődözni fogja. A felterjesztés pártolást végett a nagyméltóságú földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. k. minisztériumhoz is felterjesztetik.

A mennyiben pedig a feliratban foglaltak elintézőse hosszabb időt venne igénybe, valamennyi gazdasági egyesülethez körirat intézendő, melyben felkértek, hogy addig is, míg a feliratban foglalt kérelmek teljesedésbe mennek, igyekezzenek a gazdaközöséget a kérdésben lehetőleg tájékoztatni, s különösen arra buzdítani, hogy a sőt a közvetítő kereskedelem kizárásával direkt a kincstári sóraktárakból szerezzék be, ha szükségessének mutatkozik, társulás útján is.

Közi:
Szmodis Victor
titkár.

van, átölelve tartja már gyermekét, oh ha meghallja annak halk susogását!

És a gyermek beszélt tovább:

— Ellácskám eljött, azt elvitte magával, azt jobban szereti, mint engem, miért haragszik rám? miért nem vitt el engem is?

— Ki marad akkor nekem! — és a hatalmas ősz ember zokogva borult a kis beteg ágyára, kérges szívéhez szorította azt a forró kis kezét, — oh ne kívánczálj anyádhoz édes kis fiam, akkor a szegény nagypapának nem lesz senkije!...

De a gyermek nem értette meg őt, zavart szeméi újra lázban égtek, nyugtalanul hánykódott fekhelyén és kebléből újra előtört az a kínosan sipoló hang.

Kínos lassúsággal multak a percek, az orvos sem nyújtott semmi vigasztalót, a válság még nem mult el, de ha megéri a reggelt, akkor a veszélyen túl van. Ha megéri a reggelt!

A kegyetlen, szívtelen ember ott térdelt egész éjjel a kis beteg ágya előtt és imádkozott buzgón, kétségbeesetten; könyörgött azért az életért, melynek létezését egykor tagadta. És mikor másnap reggel a gyermek nagypapára nézett tiszta szép szemével s látta, hogy az sir keservesen, olyan megtűzödére kérdezte: — Miért sirsz édes nagypapám? ne sirj, hisz én nagyon szeretlek téged!

S a büszke, gögős ember még jobban zokogott, szeretettel magához ölelte s könnyein keresztül mosolygott rá, aztán föltekintett az égre és boldogan susogá:

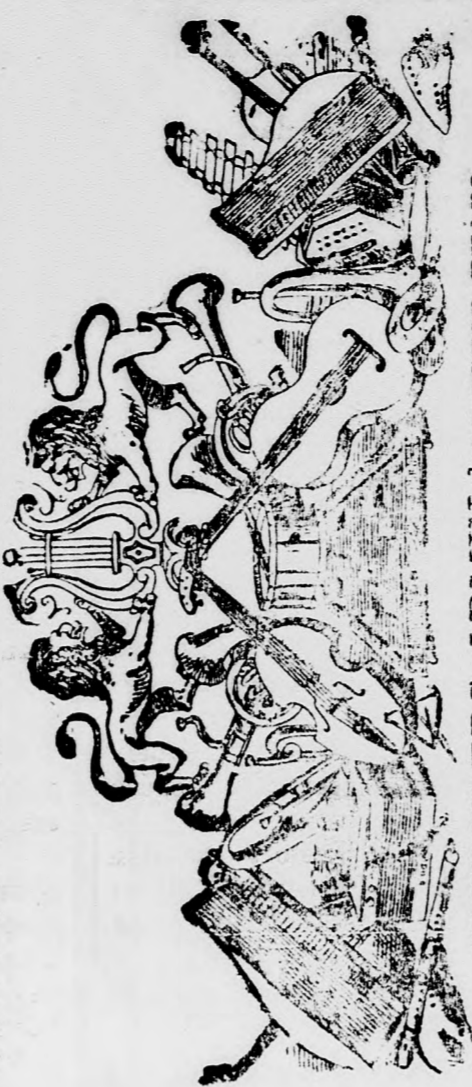
— Már nem haragszom rád!

Arverési hirdmény.

A zala-egerszegi kir. törvényszék mint tlk könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zalamegye összesített arvatára végrehajtónak özv. Szomi Jánosné mint gyám és Szomi István s Anna z.-koppányi lakos végrehajtást szenvedők ellen 1888 frt 58 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránt végrehajtási ügyében a zala-egerszegi kir. törvényszék területén lévő, a z.-koppányi község és annak határában fekvő z.-koppányi 70 sz. tlkjkvben A 1. 2. 3. sorsz. alatt felveit ingatlanoknak Szomi István Anna és kisk. Szomi József nevében álló felelőrsége 244 frtban és a z.-koppányi 882 sz. tlkjkvben A. I. L. 4. sorsz. alatt foglalt ingatlanoknak ugyan Szomi István Anna és kisk. Szomi József nevében álló felelőrsége 322 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1888. évi június hó 25-ik napján délelőtt 9 órakor Z. Koppányban a község házában megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladattai fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 24 frt 40 krt és 32 frt 20 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Kelt Zala-Egerszeg 1888. évi január hó 22-én.

A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

STERNBERG APILIN hangszer-gyár. Budapest, VII. kerületi ut 33. (a Kókus kórházzal szemben). Mindenféle fuvó-hangszerek, harmonika- és harmonium-gyára és legnagyobb választékú raklára. Beszélő és valódi olasz hurk raklára. A legújabb felhajtást keltő meohanikai salón hangszerek mint: Ariston, Herophon, Orpheus, P. öm. X. Simphonion fúvókára. Legújabb Harmonika-fuvola 19 billentyűvel, melyek a székelyek való könnyű befűrés által kellemes hangokat tölnek. Azonnal megállítható és játszható. Mindenféle, kicsinynek, nagyoknak egyaránt alkalmas mulató-eszköz. Ár 2 frt. Mindennemű hangszerek javítása pontosan és jutányosan teljesítetik. O szka hangszerek ukkra becszereltetnek. 200 képpel díszített nagy hangszercsokrából kiválasztva ingyen és bérmentve küldetik. Harmonikákról és győzelméről külön képes arjegyzék kérendő.

A községi és hegyelőljáróságok figyelmébe!

Zalavármegye törvényhatósági bizottsága által 1880. december hó 6-án tartott közgyűléséből kiadott s a nagy méltóságú belügyminiszterium által megerősített hegyrendőrségi szabályok. — Zala-Egerszeg özv. Taly Rozália könyvnyomdájában jutányos áron megszerezhetők.

Magyar savanyúvíz Petáncezi Széchenyi-Forrás

Kitüntetve: Triesztben 1882. és Bécsben 1884. évben. Budapesten 1885. évben a nagy kiállítási érmet és Szombathelyen 1887. évben az arany érmet nyerte el. A nagyméltóságú magyar kir. miniszterium által a gyógyvizek sorába felvétetett. Főraktár Zala-Egerszeg: Heinrich W. és L. és Gombás testvéreknél. Tulajdonos: VOGLER JÓZSEF nagybirtokos Zalamegyében. A petáncezi savanyúvíz, dacára rövid létének, mai napon Magyarországon nagyobb elterjedésnek örvend, mint külföldi versenytársai; u. m.: a cseh Giesshübl s Krondorfi, a steier Radein, Radkersburg (Regede), Gleichenberg s Rohitschi vizek.

Magyar iparcikk aránylag rövid idő alatt oly bámulatos mértékben még nem terjedt el, mint a Lenck-kávé, mely minden tekintetben felülmúlja a kereskedelemben előforduló összes pótkávékat. A ki jó kávé akar inni, ma már nem nélkülözheti a Lenck-kávé, mely kellemes illatot s színt ad a kávénak. A t. elárúsító urak rizikó nélkül győződhetnek meg a Lenck kávé kitünőségéről, a mennyiben Lenck S. soproni pótkávégyára levelező-lapon kifejezett kívánságra mintákat rögtön ingyen és bérmentve küld. Nagyban való megrendelések is a soproni gyárhoz intézendők.

Az életmentő Barry. Egy 11 holtapos valódi Ujfunlandi kitünően idomított s ritka szépségű him, előnyös feltételek mellett eladó, kezességet vállal. Lukács Bódog z.-egerszegi lakos tulajdonos.

Máriacelli gyomorcsöppek. Kitünő hatású szer a gyomor minden betegségeiben. Valódi Kaplató: Merenyén Fleischer Sam., Marczaiban Körös Győző, Sümegen Stamborszky L., Szent-Gothárdon Tomcsányi Lipót gyógyszerészeknél.

Az évi elszállítás 2.000.000 palaczk. A legjobb asztali-és üdítőital. Hazánk legkedveltebb savanyúvize. A MOHAI ÁGNES FORRÁS. Készítők: József Bódog, és ő felesége Mária szorb királyi. — asztali rendes italul szolgál. Konstantinápolyban, Alexandriában, legkedveltebb Fiumében is ép úgy mint a zala-egerszegi kóroknál. — A nagyérdemű közönségnek ásványvizüknél szives jóindulattalaba ajánlva, maradtunk teljes tisztelettel. Friss töltésben az ország minden gyógyszerertárában, fűszerkereskedésében és vendéglőjében kapható. Országos főraktár. EDES-KÜTYÜL. kir. és szorb kir. udvari ásványvíz-szállítónál BUDAPESTEN, Erzsébet-ter 7. sz. Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend. Raktár Zala-Egerszeg: Fenyvesi Miksa urnál.

Arverési hirdmény. Alulírt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zala-egerszegi kir. járásbíróóság 3077. számú végzése által Weisz Jónas unokaöccse cég zala-egerszegi lakos végrehajtó javára Vuicskics Ignac és neje Elesics Ilona ságodi lakos ellen 59 frt 98 kr. tőke. ennek 1887. évi december hó 28 tól járó 6% kamatja, ugy járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 425 frtba becsült egy kazal szalma, két hámos ló, két lószerszám és egy futkozó kocsi álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszínén vagyis alperesek ságodi lakásán leendő eszközlésére 1888-ik év június hó 16-ik napjának délelőtt 10 óraja határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladattai fognak. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Kelt Zala-Egerszeg 1888-ik évi június hó 5-ik napján. NÉMETH SÁNDOR kir. bírósági végrehajtó.

Csáktornya ünnepe.

Csáktornya, Muraköz szíve, lélekemelő ünnepélynek volt színhelye f. hó 7-én. E napon tétetett le a haza határán oly nagy fontossággal bíró állami tanítóképezde új épületének alapköve.

Az ünnepélyen Svastics Béné Zalavármegye főispánja, gróf Festetics Jenő, dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő, a Csáktornya város képviselőtestülete, a helybeli királyi és megyei hivatalok, a kath. és izr. hitközség képviselői, az uradalom tisztikara, a képezde igazgatótanácsa és tanári kara, a polgári- és elemi iskola s a vidék több tantestületének, nemkülönben több jótékony egyesület képviselői és nagyszámu közönség.

Az ünnepélyt az építkezésnek nemzeti lobogókkal feldíszített helyén a képezde növendékeinek énekkel nyitotta meg a „Nemzeti imával.“ Erre Svastics Béné, Zalavármegye főispánja, feszült érdeklődés közt a következő nagyhatású beszédet mondotta:

„Azon épület, melynek most alapkövét tesszük le, a népnevelés szent ügyének lesz emelve, és azon intézet, mely az eze alapon és e célra emelendő épületben nyer elhelyezést, képezdeje lesz a népnevelés közvetlen közvegeinek — a tanítóknak, kiknek magas szociális hivatás — hogy meggyújtsák és élesszék az értelem világát — hogy elvessék és gyümölcsözésre fakasszák az erkölcsileg nemesítő művelődés magját a népiszkolákban. Ok — a tanítók vannak hivatva odaadó buzgalommal eszközölni azt, hogy a népiszkolák igazi szentélyét képezzék a népnevelés szerencsés előhaladásának, melyből a gyermekek, mint a haza öntudatos kis polgárai, a helyes irányu erkölcsi és értelmi fejlődés feltételeivel elkészülten lépjenek ki mindazon pályákra, melyeket az emberi rendeltetés szerint a földi sors utján meg haladni kell, de áldásos sikerrel csak akkor haladhatnak meg, ha biztos kalauzsként vezérelni lépteinket és tetteinket az értelem világa és az erkölcsnek nemesítő fel emelő malasztja. — Mindennek megcélolhatóan valóságát és nagy horderejét fontosságát eléggé nyilván tanúsítja azon magas kormány gondoskodás, mely által a tanítóképezde itten Csáktornyan tényleg megnyitott, még mielőtt saját helyisége felépíthető volt; és most midőn a képezde épületét alapozzuk, lehetetlen, hogy örömeteljes megnyugvásunkat fel ne költse annak tudata, hogy ezen most alapozott és a szükséghez képest nagyobbitandó épület betetőzésével egy oly állami intézmény nyer itten végleg állandósított létezés, mely első sorban és közben Muraköz honszerető lakosságának szellemi és erkölcsi fölvirágztatását bírja tüzetes céljával. S ha ezért mély hálaunk illeti meg országunk közoktatási ügyének legfőbb intézőjét, és utána azon férfit, ki a kormány gondoskodás megtestesítője volt, másrésztől ugyanebben kell, hogy elégtételt találja meg Csáktornya városa is elismarést érdemlő hazafias hozzájárulásért.

Midőn tehát lelkem mélyéből óhajtom, hogy az itt emelendő épületnek most lerakott alapján századokra legyenek rakva és az abban elhelyezendő képezde boldog és szerencsés századokul keresztül szolgálja áldásos sikerrel a népnevelés szent ügyét, s hogy szeretett hazánkban ezen határvonalán — hol még ma is állanak az ősi harc diadalmának bástya falai, jövőre a többi tanintézetekkel kapcsolatosan ezen képezdeből is átplántált és dús tenyésző népnevelés képezde megviráztatásának; midőn továbbá óhajtom, hiszem és remélem, hogy Csáktornya városa és annak honszerető polgársága hazafiaságának erkölcsi kötelessége fűzi a benső érdeklődést és meleg részvétet a keblébe telepített ezen intézet iránt és a midőn hazafiai bizalommal kérem ezen intézet kegyes pártfogását oly dicső ösök méltó utódától, kik a hazáért és közjéért tenni és áldozni mindig készek voltak, és a kiknek magas örökjében ma gróf ur ömeltőségét tisztelni és jelen ünnepélyünk díszet emelő szíves megjelenésének örvendhetni szerencsések vagyunk; és végre, midőn elvárunk kell, hogy a képezde érdemes igazgatója és tanárkara nem csupán szakegyéni odaadásukkal, hanem az igazi magyar hazafiaság becsületességével és lelkiismeretességével töltendik be hivatásukat és felelnek meg ezen reájuk bizott intézet iránt vállalt kötelemeiknek, a Mindenható áldását kérve teljesítem alapkövetelést, mely hódolattal Felséges Urunk Apostoli Koronás Királyunk dicsőségére és Muraköz népnevelésének üdvére!”

Az éljenek lecsillapultáival dr. Ruzsicska Kálmán Zalavármegye kir. tanfelügyelője tartá nagy tetszést keltő következő beszédét.

„Pályám egyik legbecesebb jutalmát veszem e szép és megható percben, midőn mint e megye népoktatásának őre és vezetője kifejezést adhatok a mai nap ünnepével összeforrt lelkem örömeinek s boldogságának.

Igen! Ünnepek nevezem e napot, mert az alapkövet ezen épület sarkába illesztő kalapácsnak ütése visszhangzik nemcsak a mi szíveinkben; de visszhangzik Zalavármegyében és az egész hazában!

Visszhangzik a mi szíveinkben; hisz együtt ápoltuk remélve és epedve az eszmét, mely ma valósulást nyer.

Visszhangzik Zalavármegyében, mert művelődésének súlypontja ez órában ide nehezedik Csáktornyára.

Visszhangzik az egész hazában, mert e falak élő bizonyosságai lesznek a magyar népoktatásügy nemes idealizmusának, mely idegen ajku polgártársainkat minden kényszer nélkül, anyanyelvük bántatlanságával s a testvéri szeretet melegével hódítja el a magyar érzéseknek és magyar kulturának.

Most, e fontos historiai percben, itt az édes haza határán: lehetne e szívemnek hőbb óhajta, mint hogy engedje a mindenható Isten, hogy ezen épület legyen Csáktornya lelkes városának dísz; legyen Muraköz áldása, legyen a magyar szent korona testvérnepeinek ösztönzésében, nagyságában és boldogságában örömet lelő minden igaz hazafinak büszkesége.

Szolgáljon végül minden benne nevelendő tanítónak buzdításul arra, hogy Muraköznek ne csak népoktatása, de népoktatásának nem sokára fényes története is legyen.

Most pedig kérem a mélyen tisztelt közönséget — kívánják velem együtt tisztán szívvel, hogy a mindenható Isten a férfit, ki e vidék népoktatásának szerves fejlesztésén atyai gondoskodásának meleg odaadásával s szeretetteljes érdeklődéssel csüggy, nagyméltóságu Trefort Ágoston vallás- és közoktatásügyi miniszter ur Ó Excelenciáját, e hazának bármely nemzettől méltán irigyelt büszkeségét, mindnyájunk végtelen öröme, soká s boldogságban éltesse!”

A legmelegebben fogadott beszéd után a növendékek énekkel a nemzeti himnusz a közönséggel együtt elénekelték, Szele Ignác c. kanonok és felső-muraközi esperes ur az alapkövet megszentelése előtt melegen emlékezett meg a vallás- és közoktatásügyi miniszter, nemkülönben az állami és egyházi hatóságok egyetértő működésének hazafias és társadalmi jelentőségéről.

Az alapkövet elhelyezése után kezdetét vette az egyházi szertartás. — Ezután a jelenvolt hatóságok és egyetemes képviselői jelmondatok kíséretében a szokásos kalapácsütéseket végezték.

A nemes egyszerűségben is szívreható ünnepély színhelyéről a közönség zeneszó és mozsarak durrogása mellett távozott.

Az ünnepély alkalmával úgy Trefort Ágoston közoktatási miniszterhez, valamint dr. Berzeviczy Albert és Günczy Pál államtitkárokhoz üdvözlő táviratok küldettek.

A keszthelyi önk. tüzoltó egyesület közgyűlése.

Jun. 3-án tartá a keszthelyi tüzoltó-egyesület évi közgyűlését, melyet Hoffmann Soma alelnök nyitott meg.

A múlt évi közgyűlési jegyzőkönyv felolvasása és hitelesítése után Pöltz Pál titkár olvasta fel nagy gondal egybeállított jelentését, mely szerint az egyesület az emberiség nehéz, de lélekemelő szolgálatában már 8 év óta működik. Felemlíti e jelentés Festetics Tassiló grófának az egyesület védnökségét elfogadó nyilatkozatát, Lipp Vilmos egyetemes elnök elhunytát, ki mindig azon fáradozott, hogy az egyesület anyagilag minél jobb helyzetbe hozza, és működő tagok minél szakképzettebbek legyenek. Az orsz. tüzoltó szövetségnek fűmvei közgyűlésén az egyesület 16 taggal volt képviselve.

Az egyesületi tagok száma 171, és pedig: van 22 alapító, 85 pártoló- és 64 működő tag. Teljesített 27707 szolgálat, 15 gyakorlat. Az elintéztetett ügyszám 87. Az egyesület vagyonja 8000 forint tész, bele tudja mindennemű felszerelvényét. Tüz Keszthelyen 1885. június 2-től fogva nem volt, nem értve bele néhány kémény tüzet.

Csathó Alajos, mint a számvizsgáló bizottság elnöke jelentést tett az 1887. évi pénztár és lovak kezeléséről vezetett számadásokról. Két ló keresett a szigorú től dacára 474 forint 75 krt., fentartási szükséglet től 504 forint 80 krt., így a kezelőnek visszatérítendő 30 forint 45 krt. A bizottság javasolja a közgyűlésnek, hogy amit a lovak keresnek, folyjon az be a pénztárba és a lovak fentartására is mindenkor a pénztár vétessék igénybe, így kell ellenőrzés mellett a differentia talán kiegyenlíthető és külön lókezelő nem válik szükségessé. Kiadatok a választmányok. A pénztár bevétel volt 480 forint 34 krt., kiadás 425 forint 44 krt., pénztárkészlet 54 forint 90 krt. A pártoló tagoktól beszédendő díjak, minthogy három éve rége elmúlt kötelezettségöknek — igen bizonytalanok, indítványozza tehát a bizottság, hogy a pártoló tagok újból gyűjtessenek és aláírásaik újabb három évre kötelezőnek tekintessenek. Elfogadtatik, Hoffmann Mór lókezelőnek és Sleiffer Izidor pénztárosnak a közgyűlés a felmentvényt megadta.

Dr. Lipp elhunytá őta az elnöki szék betöltve nem lévén, arra egyhangulag Deiningner Imre gazd. tanintézet igazgatót választották, ki meglehetősen szakképzett és a választásban nyilvánuló népszerűséget, ezt elfogadta és a közgyűlés vezetését nyomban átvette.

A választmány titkos szavazattal választott. A szavazatszedő bizottságot Hoffmann Soma, Csirke Iván és Bánay Károly képezték. Legtöbb szavazatot nyertek: Csák Antal, Beck Sándor, Csathó Alajos, Lénárd Ernő, Pap Sándor, ifj. Reischl Vencel, Scheiner Henrik, Nagy István, Szilágyi Lajos, Kósa János, Szabó Pál és Hoffmann Miksa.

A számvizsgáló bizottságba elnökül: Csathó Alajos tagokul id. Szabó János és Unterberger A. választották.

A folyó évi költségvetés egybeállítására hosszabb időt vett igénybe, a mennyiben a bevétel kevesebb volt előirányozva a kiadásnál; végül 736 forint bevétel és kiadásban történt megállapodás.

Igen szép eszme fog e egyetemben megvalósulni, ha a 8 év óta működő s vagyontalan tüzoltók az egylettől kapják egyruhájukat, mire 100 forint elő is irányoztatott. A város az egyesületnek évenként 150 forint ad, a takarékpénztár 30 forint, a többi bevétel rendezes a pártoló tagok díjai teszik, kiknek száma a folyó évben remélhetőleg 100-on felül lesz.

A gyűlés az elnök és a választmány éltesítésével és a diszruhában megjelent működő tagoknak az őrtanyára vonulásával véget ért.

Tanító-gyűlés.

A szombathelyi egyház-megyei róm. kath. tanító testület *novai* esperesi kerületének két évi haldokása — úgy látszik — teljes felgyógyulással végződik. Ugyanis Lóky József és Rozner Rezső urak buzgó felhívására május hó 30-án meglepő nagy számban gyűltek össze az ottani tanítók Nova város róm. kath. iskolájának I. osztályú tantermében, hogy újból alakuljon, illetőleg tisztújító gyűlést meg tartassák. Mindössze 18-an voltak jelen, mely a régebbi számokhoz képest (4-5), valóságos imponálás érdeklődés. Az igaz, hogy aztán elegen *tarka* is volt ám a gyűlést! Mert hogy ezuttal senki sem volt a testületből kizárható (a módosított alapszabályok értelmében — amint monda volt!) több,

mint fele a megjelenteknek olyan „tanító“, aki állomását egyház főhatóságilag megerősítve nincsen. S ezek között egy különösen kitűnt — újonat, diszes (és sajátkezüleg „háziiparozott“) csizmával . . . Na de hat Gücsejben még nagyon sokáig fog virulni az „arany szabadság“!

De hát lássuk a gyűlés befolyását. Öveges A. pákai főtanító, mint elnök, panaszos hangon előadva a testületnek a multban tanúsított közönsége feletti megjegyzéseit, a neki adott bizalmat vizsgálva s az elnöki tisztségről leköszön. Azután mint *korelnök*, elrendeli a tisztikar megválasztását.

Elnökké 7 szavazattöbbséggel Berényi Miklós lenti főtanító, jegyzővé Kerschbaumayer Károly ikldói, a pénztárosá Götner Gábor náprátfai tanítókat választották meg.

A új elnök t. társai nevében megköszöni a bizalmat s általános tetszéssel fogadott beköszöntő beszédje után elfoglalja az elnöki széket.

Azután a legutolsó ülés jegyzőkönyve felolvasatott s a pénztári számadás megvizsgáltatott és volt pénztárosnak a felmentvényt megadott. Majd a jövő gyűlés helye és ideje állapított meg. Helye: Náprádfa, ideje szept. 12-ike lett.

Az ünnepély akkor betegesen fekvő esperes, főt. Toronyos Gábor úr Lóky J. főtanító által az egybegyűlt tantestületnek üdvözlőt küldé s hogy a testület által kitűzött magas szociális cél minél sikeresebben elérhető legyen, nevezett főtanító által kijelentette egyuttal, hogy a jövőben azon tanító ellen, aki igazolatlanul marad el a gyűlésből, azonnal *fejjelme vizsgálat* fog elrendeltetni;

A jövő gyűlés tárgyai lesznek: Megyessy Elek gyakorlati tanítása (ismerteti az I. osztályban az 1-től 20-ig terjedő számkör — fél órai lecke!) Rozner R. hasonló tanítása az egészségügyről és Götner Gábor értekezése a tanítói tekintélyről.

Végül Lóky J. indítványát fogadja el a gyűlés: hogy a hanyag gyűléslátogató tagok ellen a büntetést lazán alkalmazó tisztikar vád alá helyztessék.

Na ilyen erélyes intézkedések csak meg fogják hozni a sikeres eredményt.

Hiszen Gücsejre réá is fér.

Éljen a megújult lelkes mozgalom!

(—fj)

Türje, 1888. június 2-án.

A lélekszám szaporodása és az elavult iskolaépület célszerűtlensége arra indította Türje mezőváros közönséget, hogy egy új, a mai kor kívánalmainak megfelelő iskolát épít.

Bár a legszűkebb körülmények közt érte a községet ezen mulhatlanul szükségessé vált elhatározás, még sem riadt vissza az anyagi áldozatoktól.

Nemes elhatározásukból kitolyólag testté is lett az ige, a mennyiben mult hó 31-ikén az az ép Ur napján tétetett le az új iskolának alapköve.

A t. szerkesztőségnek becses engedelmevel bátor vagyok az ünnepély lefolyását a következőkben ecse teln.

Ftő Réthy Gyula plebános és iskolaszéki elnök ur szép szavakkal nyitotta meg az ünnepélyt; hangsúlyozta beszédében, hogy mennyire szükség és kívánatos, miszerint édes hazánkban minden legkisebb községében is jó iskola legyen; majd felhívta a jelen volt szülők figyelmét a pontos és szorgalmas iskolázatására, kiemelte a szülők és tanítók együttes működésének fontosságát és szükségét.

Ezután következtek a szokásos kalapács ütések, bizonyos jellege mondása mellett.

Az elsőt tette az iskolaszéki elnök ur, utána Türje bel és külváros birói, ftő Rezső György jószágkormányzó, ur a helybeli főtanító és előljárók.

Majd a város polgársága közül Kurcz Lajos tőrdész ur, Klász József szalpai bérlő ur, ki iger szép szavakban fejtegette az iskola nagy fontosságát és magas szociális célját.

Végre Kovács György helybeli építő mester ur mint vállalkozó, mondta el jószándékú nézetét, kérve Istentől erőt ezen munka sikeres végbemeneteléhez.

Hogy jó kézbe adta a község e vállalatot, bizonyítja az illető építőmesternek szakavatottsága, megbízhatósága és szoliditása s aki Vas- és Zalamegyékben már több tekintélyes uri ember teljes meglegedését vívta ki a részükre tett építkezés által.

Mi is teljes lélekkel bizunk benne és reméljük, hogy ebben várakozásunknak teljesen meg fog felelni.

A jószágkormányzó és Szabó Károly prépostsági kasznár urak közös jó indulattal ezen ünnepélyi emlékére az alapkövetéle után sikerült bankettet voltak szivesek rendezni, kik is fogadják e helyen a nevelésügy érdekében hozott áldozatokért hálás köszönetünket.

Hock Pál.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Kerületi esperes kinevezése. Csepely Zsigmond zala-szent-lászlói plebános és esperes-helyettes a keszthelyi kerület esperesévé nevezetett ki.

Kinevezés. A m. kir. igazságügyminiszter Zdelár József csáktornyai járásbírósi díjnyokot a perlaki járásbíróshoz irnokká kinevezte.

Véglegesítés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Tóth Sándor perlaki állami iskolai igazgató tanítót jelen állásában végleg megerősítette.

Áthelyezés. A m. kir. igazságügyminiszter dr. Sass Elemér nagykanizsai kir. alügyészt a szegszárdi kir. ügyészséghez helyezte át.

Gyászhir. Vettük a következő gyászjelentést: Özv. Muzsik Kálmán szül. Hönig Emilia, ennek gyermekei Ferenc és Mariska, özv. Nyáry Ferencné szül. Muzsik Mária mint testvér a legmélyebb fájdalommal jelentik Muzsik Kálmánnak, felejthetetlen jó férjnek, páratlan jó apának, legjobb testvérnek életének 57-ik évében hoz-

szas betegség után 1888-ik évi június hó 3-án d. u. 3 órákor történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hűlt tetemei június hó 5-én d. u. 4 órákor fogtak Sanits Sándor és Kovács László temetkezési vállalata által a zala-egerszegi sírkertben örök nyugalomra tétetni. — Az engesztelő szent mise áldozat ugyanaznap reggeli 7^{1/2} órákor fog a zala-egerszegi plébánia templomban az Urnak bemutatni. Áldás, béke hamvaira!

Áthelyezés. *Hetényi Imre* eszaktornyai m. kir. adó-tiszt Kaposvárra helyeztetett át.

Érettségi vizsgálat. A z-egerszegi polgári iskolával kapcsolatos középkereskedelmi iskolánál az 1887/8. tanévi érettségi vizsgálatok szóbeli része a vallás- és közoktatásiügyi miniszterium újabb rendelete folytán f. hó 11-én délelőtt 8 órákor tartatik a polgári iskola rajztermében. A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium részéről a vizsgálatra biztosul *Szász Róbert* miniszteri titkár úr, a Ferenc József rend lovagja van kiküldve.

A zala-egerszegi szegény gyermekek karácsony-fája című egyet által f. hó 3-án megtartott tavaszi táncmulatság, a mely tekeversenyyel volt egybekötve, dacára a kedvező időjárásnak, nem volt oly látogatott, mint az előző években. *Felölvezettek ez alkalommal* Mtgos Szabó Samuné 2 frt, Léránt Lászlóné, Krizmanits Jánosné, Krizmanits Kálmán, Perczel Béláné, Tahy Rozália 1—1 frt, Hubinszky Adolfné 90 krt., Fängler Mihályné, Kiss Lajos, Ruzsics Károlyné, Ogrizsek Ferenc, Kékessy István, Fitos Márton, Léránt Gyuri, Dr. Mangin Károly, Gombás István, Schlöder N. Nagy Antal, Schmillár Endre, Hittaller Ede, Hajmási Imre, István Gyula 80—80 krt, Nasinszky J., Fözmeier N., N. N. hadnagy 70—70 krt., Kummer Gyula, Juhász Lajos, Hajmási Gyula, Dr. Zarka Zsigmond 60—60 krt., — Part Sándor, Schaffer András, Varga Vilmos, Krosetz István, Molnár Henrik, Strohmeier Feriné, Strohmeier Feri 50—50 krt., — Nagl N., özv. Rotterné, Medvéssy Gyula, 40—40 krt, Pintér G., Mendly Károly, Hajmási Lina, Leitgeb György 30—30 krt., — Bela Pálné 25 krt., — Liebscher N., Östreichner N., Farkas Ferenc, Hárhich Muki, Schöberl József, Juhász István, Ekham András, L. M. 20—20 krt., — Kiss N., Orbán eszendő örmester 15—15 krt., — Nagy Józsefné, Hauscha N., Spür János, Hártl István 10—10 krt. Fogadják a nem-mes lekü felülvezetők ez uton is az egyet hálás köszönetét. A vég eredmény ezuttal még felnem tüntethető, miután a tekeversenyyel a kiadott jegyek elnem kelvén, s így a verseny befejezhető nem volt, — ennek folytatása s a verseny befejezése f. hó 10-én d. u. 5 órákor fog megkezdődni, melyre az érdekelteket, úgy a n. é. közönséget tisztelettel meghívja a zala-egerszegi karácsonyfája című egyet választmányja.

Vizsgálatok sorrendje a zala-egerszegi polgári fiú-, középkereskedelmi- és felsőleányiskolánál az 1887. tanév végén: f. hó 15-én d. e. a polgári fiú iskola I., 18-án d. e. a II-ik, 19-én d. e. a III-ik, 20-án d. u. a IV-ik osztály, 20-án d. e. a felsőleányiskola I. és II. osztályának, 21-én d. e. a középkereskedelmi iskola I., 22-én d. e. a középkereskedelmi iskola II-ik osztályának vizsgálat. 22-én d. u. 4 órákor ének, szavalati és tornaszati zárdó ünnepély. 28-án d. e. 1/2 8 órákor „Te Deum“ s a bizonyítványok kiosztása. (E vizsgálatok sorrendje lapunk mult számában tévesen lett közölve.)

A keszthelyi polgári fiú-iskolánál a tanévet záró vizsgálatok f. hó 18-tól 26-ig, a felső leányiskolánál 20 és 21-én és az elemi fiú- és leányiskolánál f. hó 21-től 26-án tartatnak; az évszázó ünnepély f. hó 29-én lesz.

A magán vizsgálatok a zala-egerszegi polgári fiú-iskolánál f. hó 25. és 26. napjain tartatnak.

Értesítés. Az alsó-lendvai polgári fiúiskolában a jelen tanévet bezáró nyilvános vizsgálatok folyó hó 18-tól 23-ig bezárólag tartatnak meg, 24-én d. e. 9 órákor pedig a tanév ünnepélyes bezárása fog megtörténni. Úgy a nyilvános vizsgálatokra, mint a záróünnepélyre a t. c. szülőket, tanügybarátokat s általában az érdekelődő közönséget szívesen látja és tisztelettel meghívja. Alsó-Lendván, 1888. június 10. Az igazgatóság.

Hirteien halál. Bors Józsefné született Barát Vera Nándor majori eselédasszony f. hó 5-én kukorica kapálásból hazamenet utközben elesett és meghalt. A meg-ejtett orvosrendőri boncvizsgálat szívszélhűdést constatált.

Öngyilkosság. Simon János garabonci lakos mult hó 22-én d. u. 1 óra tájban gyermekeit a szobából kiküldvén, magát a mestergereudára felakasztotta. A gyermekek rövid időre midőn visszajöttek és apjukat függni látták, sírva siettek ki az utcára segélyért. Egy ember be is ment, azonban mire a zsinogot elvágta, az illető már meghalt. Simon iszákos ember volt s ez vitte őt az öngyilkosságra.

Jegverés pusztított muraköz eszaktornyai kerületében. Bukovje, Jurovecz, Lapsina és Csesztianecz községek határát a jég kétharmad részben elverte.

A megyei eszendőség május hóban letartóztatott egyet gyilkosság gyanujáért, 2-öt rablásért, 3-at betöréses lopásért, 15-öt lopásért, 1 hadkötelet, 8 igazolvány nélküli csavargót, 1 körözött egyént, 1-et súlyos testi sértésért. Feljelentett 1-et betöréses lopás kísérletért, 16-ot lopásért, 1-et lopás gyanujáért, 9-et súlyos testi sértésért, 4-et orrvadászatért, 5-öt tiltott szerencse játékért. Bejelentett 17. betöréses lopást, 26. lopást, 9. kárérgést, 37-szer lovak, barmok bitangba jutását, 1. rablást. Felszólított szolgálatot teljesített 17-szer letartóztatásnál, 22-szer rabkísértetét végzett, 13-szor segélyszolgálatot tett, 10-szer póstafedezetet, 14-szer fogolyörizetet, 3-szor elővezetést teljesített, 63-szor egyéb felszólított szolgálatot végzett; 370-szer az éjjeli őrköt ellenőrizte, 14-szer vasúti ügyeletet végzett, 23-szor vásárookra, 7-szer bucsúkra ügyelt fel.

Hogyan terem a zsvány? Özvegy Gelencsér Istvánné nagy-kanizsai lakosnak van egy suhanc fia, ki csak nemrég került ki a börtönből, hol 2 évet töltött. Első dolga volt egy dupla puskát, pisztolyt és baltát szerezni. Azután utnak indult s elment a Nagy Kanizsa mellett fekvő Zsigárd pusztára; ott a kanász bojtárt felszólította, hogy legyen társa s menjen el vele Baj-

csára disznókat lopni. Miután ez nem állott melléje társul, visszament Nagy-Kanizsára s ott szerencsét próbált a Garray-utcában lakó Geröcs földmivesnél, hol 60 frt zsákmányt remélt. Mikor ez összeget hosszas kutatás után sem találta meg, megelégedett 1 pár eszímával és 1 tarisznyával; utját a récei őrház felé vette, hol a eszendőrekl előli menekültében puskáját is elhagyta, egy sövényen fenakadva. F. hó 7-én a eszendő szakaszparancsnokság több őrjáratot küldött ki a veszélyes csavargó kézrekerítésére.

Politizáló parasztok. Mult hó 31-én eszedesen iddógáltak a hegyen Tóth Ferenc és János bezerédi lakosok, nem is sejtve, hogy azalatt az egész országban a fináncok kegyetlen munkát végeztek, összeírva a trafikok szivarokészletét, hogy másnap megrághalva kapják az adózó polgárok. A két Tóth a magyar szokáshoz híven politizálni kezdett, nem feledkezvén meg a politizálás füszeréről: a csutoráról sem, melynek annál gyakrabban jutott szerep, minél jobban belemelegedtek az atyafiak. Ferenc éég magasztalta a kormányt, míg János a 48. elvekért kelt sikra. Mikor már egészen belekerültek a „borközi állásba“ és silány argumentum volt a pusztá szó: egyik szőlőkaróval, másik baltával érvelt, mely érvelésnek János balkarja áldozatul esett; de nemcsak balkarja törött el, hanem ezenkívül is több sértést szenvedett. Ferenc se vitte el szárazon, az ő testén is több helyen meglátszottak az argumentum nyomai. Ennek dacára, mint könnyű sebesülten, beszállították a törvényszék fogházába, társát Jánost pedig otthon ápolják.

Sértésbetegség pusztít a nagy-kanizsai talkában, mely az állatorvos által járványosnak lett constatálva. A hatóság minden intézkedést megtett annak megszüntetése iránt.

Kített gyermek. Kálovics Istvánné, kis-kanizsai lakos, f. hó 1-én füvet sarlózott a nagy-kanizsai mezőn, a Horvát-Sz.-Miklós felé vezető országot mellett. Egyszerre gyermekcsirás ütötte meg fület. Megindult a hang irányában s csakhamar egy egészséges, szép figyermekre bukkant. A gyermeket azonnal fölvette s bevitte a rendőrségre. A rendőrség azonnal gondoskodott szoptató anyáról; a nyomozást pedig megindította. Ennek lett is eredménye, mert csakhamar kiderült, hogy 9 hónapos ép, erős gyermeket Németh Istvánné, szül. Rachel Juli, horváth-szent-miklósi lakos tette ki. Hogy miért? a kihallgatás alkalmával őszintén megmondotta. A gyermek még egy lánykori viszonyának gyümölese, kit midőn férjhez ment, férje óhajtására magával vitt. Később azonban a férj sehogy sem birt a gyermekekre nézni s üldözte nejét, hogy vigye bárhova a pokolba azt a kiálthatatlan porontyot. Akkor a nő a gyermeket elvitte Nagy-Récsén lakó édes anyához, és kérte, hogy vegye magához a kis gyermeket, mert férje nem türi meg. Édes-anya nem vette oda. Azt mondta, hogy mit csináljon akkora kis szopós gyerekekkel? — Ekkor a szerencsétlen asszonynak (mert megölni nem bírta, nem akarta) nem maradt egyéb hátra, mint a kitevés. Most azután mégis csak magához vette a gyermeket az öreg anyja.

Rendőri hírek N.-Kanizsáról. Fuchs Anna sánci asszony lakásába eddig ismeretlen tettes az ablakon át behatolt s onnan annak távollétében 40 frt értékű ruhanevét elvitt. A gyanu egy lizsói ismert tolvajnére van. — Egy magát Appel Imrénének és zágrábi lakosnak, ottani postatisztnak állító egyént tartóztatott le a rendőrség; mert gyanu egyének társaságában és bőven kölkekezett. Letartóztatásakor még 200 frt volt nála. Azt vallotta, hogy egy Zágráb mellett lakó nővérétől kapta a pénzt. A zágrábi rendőrség megkerestetett táviratilag, de válasz ez ideig nem érkezett. — Egy vidéki asszony Kanizsára jött magát megköpölyöztetni. Midőn hazafelé mentek, a Magyar-utcán a lovak a kocsiát elragadták. A szerencsétlen asszony a lovak közé esett s a kocsi keresztül ment rajta. Erős sérüléseket szenvedett. — 2500 frtos levelet talált Andri István városi rendőr Julcsa nevű leánya, a Hunyady-utcában. Apja levitte a rendőrségre, hol a nyomozás megindítottván, kiderült, hogy a már használt borítékot valaki a vasúti postán papírral megtöltötte s lepecsételte, hogy megrétáljon valami „becsületes“ megtalálót.

Pályázat. A megüresedett nagy-lengyeli kántortanítói állomásra pályázat hirdettetik. — Évi javadalma: 1. Szabad lakás, házi kerttel. — 2. telek, rét, szántó-föld 3 hold 10 frt. — 3. Bor-collecta 4 akó: 12 frt. — 4. tűzifa 10 szekér: 8 frt. — 5. Tandij után 1 frt-tal: 45 frt. — 6. Gazdapénz címén, 1 frttal: 70 frt. — 7. Gabonajárandóság helyett, a községbíró által évnegyedenként előre beszedve: 185 frt. — 8. Stolaris járandóság: 10 frt. — 9. Orgonapénz címén a külső községektől: 40 frt. — Összesen: 380 frt o. é. Pályázni kívánók okmányokkal felszerelt folyamodványaikat jul. hó 2-ára a nagy-lengyeli iskolaszékhez nyújtják be. — Az állomás azonnal elfogalandó. — Nagy Lengyel, 1888. jun. 6. Gaál Ferenc sk., iskolaszéki elnök.

Két különlegességet képeznek dr. Popp udvari fogorvos fogtömője (Plombe) és növényzappana. Mindkettő bármely gyógyszerárban kapható. A fogtömőnek ára 1 frt és arra való, hogy mindenki maga tömőszölhesse ki odvas fogait, a mi a használati utasítás szerint könnyű. A növényzappan csak 30 kr. és mint kitünő piper- és gyöngyszappan ismeretes a bőr minden kiütései és rendellenességei ellen

Bécs közeli gyógyhelye. „Salzbad-Kleinzell“, Hainfeld mellett Alsó-Ausztriában (Kis Carlsbad), mely a Hainfeldi vasút-állomástól (St. Pölten-Leobersdorf von l.) egy órányi távolságban van a gyönyörű fényvisek közt fekszik, oly ásványvízforrásokkal bír, melyeknek hatása olyan mint a karlsbadi, marienbadi, freyzenbadi, kissingeni, merzeatherai, hamburgi stb. Uszó, melegvíz-és kádfürdővel van ellátva és olssóság miatt is mindenkinek ajánlható. Bővebb felvilágosítással és prospektusokkal szívesen szolgál a fürdőkezelőség: Währing, Bécs mellett, Zimmermannsgasse 10

Az Utmutató, a magyar és közös közlekedési vállalatok egyedüli hivatalos menetrendkönyve tartalmazza a magyar, osztrák, közös és külföldi vasutak, a Dunagőzhajózás és tengeri hajók, ak legújabb menetrendjeit, az indulási és érkezési időnek állomásról állomásra való megjelölésével felvilágosítást ad a fürdőjegyekről az összes ármerékletekről, a közvetlen csatlakozásokról s magában foglal sok oly hasznos tudnivalót, mely utazás alkalmával nélkül-

lözhetlen és semmi más menetrendkönyvből nem található. Egyébiránt megérdemli ezen mű hazai közönségünk hathatós pártfogását azért is, mert megbizhatóság dolgában fölül áll mindazon külföldi importált s idegen nyelvű menetrendkönyveken, melyek nálunk még mindig oly nagy számban vannak elterjedve. Ezek a külföldi könyvek a magyarországi vasúti állomásokat következtetesen német nevekkal ruhazzák fel s németül is nyomtatják ki, miáltal a közönségnek nem csakély kellemetlenséget okoznak. A magyar Utmutató ellenben a hazai, mint a külföldi állomásokat saját neveiken nyomtatja ki, értesítést ad a menetdíjakról, mérsékelt árakról, bérletjegyekről stb. Szóval aki utazni akar, az vegye meg az Utmutatót, amelyben megtalál mindent, amire szüksége van. Árja 50, postán 60 kr. Kapható a kiadóhivatalban, Budapestben, Podmanický-utca 1., és az ország valamennyi könyvkereskedésében és vasúti állomásai pénztárainál.

A fürdőbe utazók figyelmébe ajánljuk, hogy el ne men lasszak megszerzői az „Utmutató“ menetrend-könyv június hav füzetét. Ez az egyetlen könyv, mely az összes mérsékelt árú fürdőjegyeket tartalmazza; fürdőjegyek vétele jelentékeny kedvezményvel jár. Óva intjük a közönséget az idegen nyelvű, külföldi, ról importált utazási könyvek megszerzésétől, melyek az utazói tévútra vezetnek miután sem a fürdőjegyekről, sem a nagy számban fűlőlé mérsékelt árú menet-térít jegyekre nézve nem tartalmaznak felvilágosítást.

Cukor-dijak

A legutóbbi időben ezen tétel vonta magára a közönség figyelmét. Valjon ezen díjak gyakorlatiak-e, vagy sem, nem akarunk affélett vitakozni; annyi megcáfolhatlanul áll, hogy cukorbetegség, és a húgyár igen veszélyes betegségek. Az eddig egyedül ismert gyógyszer a Warner-féle safe diabetes gyógymód, amelyről D. Eppstein asszony Miltenbergből a következőket írja:

„Több év óta szenvedtem s a betegséggemben mutatkozott körtünetek azon gondolatot támasztották bennem, hogy cukorbetegségben szenvedek. Olthatatlan szomjuság, éhség gyötört, látásom gyenge volt, nyelvem száraz és kédelym oly lehagolt volt, hogy a legkisebb okra könnyekben törtem ki. Különböző elemzésekből kiderült, hogy a vizelet cukortartalmú. Ekkor egy barátóm, aki vesebetegségben szenvedett és a Warner-féle Safe diabetes gyógymódot sikerrel használta, figyelmeztetett ezen orvosságra s én azonnal használni kezdtem. Néhány palack használata után állapotom azonnal megváltozott. Évek után először éreztem, hogy ajakam és nyelvem nedves, hajam ruganyos lett, a szomjuság és éhség csilapult s most teljesen jól érzem magamat. Háladatos ságból az elért eredményért ezen orvosszert ajánlhatom minden szenvedőnek.“

Eladás és szétküldés csakis gyógyszerárak által. Raktárak Zala-Egerszegen Kászter Sándor és Unger Domokos gyógyszerárakban. Főraktár Prágában az „Einhorn“-hoz címzett gyógyszerárban.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:
UDVARDY IGNÁC.
Főmunkatárs: Szalay Sándor.

Korcsmajog bérbeadás.

A salomvári nemesi és jobbágyi

Korcsmajog

három egymásután következő évre

1888. évi július 1-én

délután 2 órákor tartandó árverésen
bérbe adatik.

Bővebb felvilágosítás nyerhető alulirt gondnoknál.

Salomvár, 1888. június 8.

Baboss Árpád

közbirtokeossági gondnok.

Bérbeadás.

Méltóságos gróf Esterházy Jenő ur tulajdonát képező

káptalanfai (Zalam.) korcsma,

a hozzá csatolt 14 hold szántó- és rét-földdel, valamint az uradalmi nyári legelőn 4 drb ökör, 3 drb tehén, és 6 drb sertés, aratás után pedig 60 drb vágó birkának legeltethetési jogával f. évi szt Mihály naptól kezdve három, esetleg több évekre is zárt ajánlatok utján a többet ígérőnek bérbe adatik.

Az ajánlatok 1/4 évi haszonbérnek megfelelő bánatpénzzel felszerelten, f. évi június hó 30-ig a deveszeri központi számvevői hivatalhoz nyújtandók be, hol a szerződési feltételek is megtekinthetők.

Deveszer 1888. május 26.

A uradalmi számvevőség.